

Apostolska pokorničarna
DEKRET

Dodjeljuje se dar posebnih oprosta povodom Godine svetog Josipa koju je papa Franjo proglasio prigodom proslave 150. obljetnice proglašenja svetog Josipa zaštitnikom sveopće Crkve.

Potpuni oprost podjeljuje se pod uobičajenim uvjetima (**sakramentalna ispovijed, euharistijska pričest i molitva na nakane Svetoga Oca**) vjernicima koji, dušom odijeljenom od svakoga grijeha, budu sudjelovali u Godini svetoga Josipa u prigodama i na načine koje naznačuje ova Apostolska pokorničarna.

a. Sveti Josip, autentični čovjek vjere, poziva nas da ponovno otkrijemo sinovski odnos s Ocem, obnovimo vjernost molitvi, prignemo uho i odgovorimo s dubokim raspoznavanjem na Božju volju. Podjeljuje se *potpuni oprost* onima koji će barem 30 minuta provesti u razmatranju molitve Očenaš ili, pak, sudjelovati na duhovnoj obnovi u trajanju od najmanje jednoga dana, koja uključuje jedno razmatranje o svetom Josipu;

b. Evanđelje pripisuje svetom Josipu atribut „muž pravedan“ (usp. Mt 1, 19). On, kao onaj koji je čuvar „intimne tajne koja se nalazi u dubini srca i duše“^[1], pohranitelj je otajstva Božjih, a samim time i idealan zaštitnik unutarnjeg područja, koji nas potiče da ponovno otkrijemo vrijednost šutnje, razboritosti i odanosti u ispunjavanju svojih dužnosti. Vrlina pravednosti koju je Josip primjereno vršio očituje se u potpunom poštivanju Božjeg zakona, koji je zakon milosrđa, „jer upravo Božje milosrđe donosi istinsku pravdu do ispunjenja“^[2]. Stoga će oni koji, po primjeru svetoga Josipa, učine neko djelo tjelesnog ili duhovnog milosrđa moći također zadobiti dar *potpunog oprosta*;

c. Glavni je vid Josipova poziva bio taj da je bio čuvar Svete nazaretske obitelji, zaručnik Blažene Djevice Marije i Isusov zakoniti otac. Kako bi se sve kršćanske obitelji potaknulo da stvore isto ozračje prisnog zajedništva, ljubavi i molitve koje se živjelo u Svetoj obitelji, *potpuni oprost se zadobiva za moljenje svete krunice u obitelji i od strane zaručnikâ.*

d. Sluga Božji Pio XII., 1. svibnja 1955., ustanovio je blagdan svetog Josipa Radnika, „s namjerom da svi prepoznaju dostojanstvo rada i da to nadahne društveni život i zakone, koji će biti temeljeni na poštenoj raspodjela prava i dužnosti“^[3]. Stoga će *potpuni oprost* moći zadobiti svi koji budu svakodnevno povjerali svoj rad zaštiti svetoga Josipa te svaki vjernik koji u molitvi zazove zagovor Tesara iz Nazareta, da oni koji traže posao pronadu zaposlenje i da rad sviju bude dostojanstveniji.

e. Bijeg Svete obitelji u Egipat „pokazuje nam da je Bog ondje gdje je čovjek u opasnosti, ondje gdje čovjek pati, ondje gdje je prisiljen bježati, gdje doživljava odbačenost i napuštenost“^[4]. *Potpuni oprost podjeljuje se vjernicima koji budu izmolili litanije svetomu Josipu u cijelosti odnosno neku drugu molitvu svetomu Josipu svojstvenu drugim liturgijskim tradicijama za Crkve progonjene ad intra i ad extra i na utjehu i pomoć svim kršćanima koji trpe svaki oblik progona.*

Apostolska pokorničarna podjeljuje *potpuni oprost* vjernicima koji budu molili bilo koju od Crkve dopuštenu molitvu ili čin pobožnosti u čast svetom Josipu, na primjer „**K tebi se, o sveti Josipe**“, osobito na dane **19. ožujka i 1. svibnja, na blagdan Svete nazaretske obitelji Isusa, Marije i Josipa, devetnaestoga dana svakoga mjeseca i svake srijede, koja je dan posvećen spomenu toga sveca prema zapadnoj tradiciji.**

** U trenutnim okolnostima izvanrednog zdravstvenog stanja, **dar *potpunog oprosta* posebno se proteže na starije, bolesne, umiruće i sve one koji zbog opravdanih razloga ne mogu izlaziti iz svoje kuće pa, duše odijeljene od svakoga grijeha i uz nakanu da, čim im to bude moguće, ispune tri uobičajena uvjeta, u vlastitomu domu** ili ondje gdje ih zapriječenost zatekne, izmole čin pobožnosti u čast svetomu Josipu, utjesi bolesnih i zagovorniku dobre smrti, prikazujući s povjerenjem Bogu patnje i nevolje vlastitoga života.

Podsjetimo još jednom na crkveni nauk o oprostima:

Svaki teški grijeh ima dvostruku posljedicu: raskida naše zajedništvo s Bogom i lišava nas vječnog života. Oproštenje od **vječne kazne** (tj. vječnih muka u paklu) ostvaruje se po sakramentu ispovijedi. Pored vječne kazne postoji i ona koju nazivamo **vremenitom kaznom** od koje se vjernik treba očistiti bilo na zemlji (pokorom i zadovoljštinom) bilo poslije smrti u stanju nazvanom čistilištem. Ili, kako je netko slikovito objasnio, nakon što u ispovijedi zacijeli rana još uvijek na tom mjestu ostaje ožiljak. No Crkva, vlašću koju je primila od Gospodina, vjernicima (živima, kao i onima koji su preminuli) može dodjeljivati oproste i od tih “ožiljaka”, odnosno vremenitih kazni za grijeha. Ona to čini udjeljujući milosti iz tzv. duhovne riznice Crkve, po zaslugama Isusa Krista i općinstva svetih, potičući kršćane na vršenje djela pobožnosti, pokore i ljubavi. Oprost je dakle otpuštenje vremenite kazne za grijeha kojih je krivnja već otpuštena po sakramentu ispovijedi, odnosno, dobivanje potpunog oprosta **nije zamjena za sakrament ispovijedi.**

Potpuni oprost možemo namijeniti za sebe osobno ili za svoje pokojne!!